

Sygn. akt VII Ka 51/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Katarzyna Filipiak

przy udziale oskarżyciela publicznego kom. Michała Rolikowskiego

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2016 r.

sprawy S. B., syna T. i J. z domu J., ur. (...) w M.

obwinionego o wykroczenie z art. 77 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 23 listopada 2015 r., sygn. akt II W 430/15

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Mrągowie przekazuje

Sygn. akt VII Ka 51/16

UZASADNIENIE

S. B. został obwiniony o to, że w dniu 24 czerwca 2015 roku około godz. 20:45 w miejscowości K. przy budynku nr (...) nie zachował zwykłych środków ostrożności przy trzymaniu ptactwa domowego

tj. o wykroczenie z art. 77 KW.

Sąd Rejonowy w Mrągowie wyrokiem z dnia 23 listopada 2015 r. sygn. akt II W 430/15

obwinionego S. B. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 77 KW skazał go na karę grzywny w wysokości 100 (stu) złotych;

Apelację od wyroku zaocznego z dnia 23 listopada 2015 r. wywiódł sam obwiniony i zarzucił naruszenie zasad postępowania procesowego poprzez nie powiadomienie go o terminie i miejscu rozprawy głównej przez co naruszono jego prawo do skutecznej obrony. S. B. między innymi wskazał, że Sąd I instancji wysłał zawiadomienie o rozprawie głównej pod jego adres, jednakże w dniu pierwszej próby doręczenia jak i przez kolejne dwa dni nie był obecnym pod wskazanym adresem; co istotne na kopercie nadawca wskazał iż przesyłka ma być doręczona do rąk własnych a awizo odebrała jego żona, które to złożyła w mieszkaniu, następnie gdy po dwóch dniach gdy obwiniony powrócił do domu nie odnalazła tego awiza i nie mogła sobie przypomnieć adresu zdeponowania przesyłki listowej. Po tym fakcie obwiniony oczekiwał na dostarczenie powtórnego awiza lecz I. nie dokonał próby doręczenia powtórnego awiza, przez co prawnie nie został on w sposób właściwy powiadomiony o terminie posiedzenia i w konsekwencji pozbawiony prawa do zadawania pytań świadkom postępowania jak również stawiania kontrargumentów stanowiących o bezzasadności postawionego mu zarzutu przez policję.

Ponadto wskazał, iż na żadnym etapie postępowania tak przygotowawczego jak i procesowego nie dokonano jego wysłuchania.

Obwiniony wreszcie zarzucił, że ustalone przez Sąd Rejonowy fakty w rzeczywistości nie miały miejsca czy też ich stan był odmienny od rzeczywistego.

Mając powyższe na względzie skarżący wniósł o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie od zarzucanego mi wykroczenia lub ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie podnieść należy, że apelacja jest o tyle zasadna o ile z jej treści a przede wszystkim z analizy akt sprawy wynika potrzeba uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przy czym wobec przesłanki uchylenia wyroku przedwczesne byłoby obecnie odnoszenie się do merytorycznej zasadności stawianego S. B. zarzutu.

Zgodzić się zatem należy ze skarżącym co do tego, że wątpliwości budzi kwestia uznania go za zawiadomionego o terminie rozprawy odwoławczej. Zauważyć należy, że co do zasady możliwe było przyjęcie, że S. B. był zawiadomiony o terminie poprzez dwukrotne awizowanie kierowanego do niego zawiadomienia. Jednakże zasadnie przy tym wskazuje obwiniony, że zawiadomienie było opatrzone adnotacją „do rąk własnych”. Co najbardziej jednak jest kluczowe to, że na kopercie jak na k.28 widnieje tylko jedna adnotacja o treści „nie zastano” w dacie 9 października 2015 r. co koresponduje z datą pierwszego awizowania. Wtedy to awizo miało zostać odebrane przez żonę obwinionego.

Natomiast brak jest analogicznego stwierdzenia co do powtórnego awizowania, które według zapisów jak na k. 28 miało mieć miejsce 19 października 2015 r. S. B. zaprzeczył aby to powtarzane awizowanie miało miejsce i brak jest dostatecznych podstaw aby zakwestionować to oświadczenie skoro na kopercie nie ma kolejnej informacji, że adresata **ponownie** nie zastano.

Powyższe wskazuje na to, że S. B. został faktycznie pozbawiony prawa do obrony w postępowaniu przed Sądem I instancji co powoduje konieczność uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania- art.437§2 kpk, art.438pkt.2-3 kpk.

Przy ponownym rozpoznaniu postępowanie winno być przeprowadzone z uwzględnieniem poczynionych uwag co winno pozwolić na trafne określenie kwestii odpowiedzialności obwinionego za zarzucany mu czyn. Konieczne jest przy tym baczenie aby strony zostały prawidłowo zawiadomione o terminie rozprawy co pozwoli im na ewentualne przedstawienie stanowisk i zgłoszenie wniosków dowodowych.